

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Багряна Рашкова Илиева, Русенски университет „А. Кънчев“
за дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен
„доктор“

Област на висше образование: 1. Педагогически науки

Професионално направление: 1.2 Педагогика (Социална педагогика)

Катедра „Социална педагогика и социално дело“

Факултет по науки за образованието и изкуствата на СУ „Св. Климент
Охридски“,

Тема: „Супервизията в социално-педагогическата работа за деца и
младежи с увреждания“

Докторант на самостоятелна подготовка: Иван Стоянов Карагъзов

Научен ръководител: Проф. д-р Нели Илиева Бояджиева

1. Данни за докторантурата, автореферата и публикациите

Данни за докторантурата

Дисертационният труд на Иван Карагъзов представя неговото завършено оригинално изследване, коректно оформено и придружено от необходимата документация. Предоставеният комплект от документи е съобразен с всички изисквания и условия на ЗРАСРБ, на Правилника за неговото приложение, както и на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“.

Данни за автореферата и публикациите

Публикационната активност на докторанта удовлетворяват наукометричните критерии за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ и представляват шест броя, съотнесени с темата на дисертацията, публикувани в национални научни форуми и списания.

Авторефератът е в обем 60 страници. Съдържа основните раздели от съдържанието, обобщение на резултатите, основни изводи, препоръки, заключение, приноси и списък с публикациите, свързани с темата на дисертационния труд. Текстът в автореферата е добре прецизиран, а структурата и съдържанието осигуряват необходимата информация.

2. Актуалност и познаване на изследвания проблем

Избраната от докторант Карагъзов тема е актуална за социалната и педагогическата практика. Проблемите, разработени в дисертацията третираат един особено чувствителен и важен въпрос – квалифицираната подкрепа на специалисти за успешно решаване на проблемите на деца и младежи с различни увреждания, но същевременно с това и за високо ниво на удовлетвореност от професионално им взаимодействие с клиенти.

Представеният дисертационен труд разглежда предизвикателствата на супервизията като процес, а намеренията на автора са да изведе и апробира достатъчно универсален и едновременно с това адаптивен модел за компенсиране на възникналите дефицити в професионалната дейност на специалистите от социалните услуги и педагогическа сфера при взаимодействие с клиенти (деца и младежи с увреждания).

Изследваният проблем в дисертационната разработка е закономерно следствие от дългогодишната професионална и научна дейност на докторанта в социално-педагогическата сфера. Професионалната ангажираност на г-н Карагъзов дава отражение не само върху изборът на тема, но докторантът е с ясното съзнание, че би допринесъл за разрешаване на възникналите дефицити в професионалната дейност и подобряване функционалността на социалната система. Компетенциите и опитът му в сферата като цяло и конкретно във връзка с предоставяне на супервизия на специалисти, осигуряващи интервенции на хора с увреждания в услуги от резидентен тип, и на студенти-практиканти в социални услуги в

общността, са предпоставка за очакването да бъдат и са реализирани целта и задачите, формулирани в увода. Подобен тип проучване има интердисциплинарен характер и много възможности за теоретични и особено за практически изводи в социално-педагогическата практика. Това структурно изравняване на теоретичните и организационно-практическите концепции го прави социално значим. Общото впечатление на разглеждания труд може да се определи по следния начин – цялостност, многоаспектност, съвременни теоретико-приложни идеи, анализи и заключения.

3. Характеристика и научни приноси на дисертационния труд

Дисертационният труд е с общ обем 213 страници, като 5-те приложения обхващат 61 страници. Библиографията включва 214 източника, от които 134 на кирилица, 43 на латиница, а 35 са нормативните документи и интернет-ресурси. Текстът е подкрепен със 15 таблици и 8 фигури. Структурата е обмислена и логически построена, и отговаря на научно-методическите изисквания към разработката на подобен труд като форма и съдържание.

Дисертационният труд се състои от увод, четири глави, изводи, препоръки, заключение и литература. Първите две глави са с теоретичен характер и обхващат половината от обема, а в последните две се излагат методиката на изследването, концепцията и анализа на резултатите с нужните след това изводи, заключения и препоръки.

Теоретичната част се обогатява от анализа за същностните теоретични и практико-приложни функции на социално-педагогическата работа в полето на социалната педагогика, но фактически в първите две глави авторът разкрива разминавания в терминологията, предизвикателствата и особености, с които трябва да се съобрази специалистът, работещ с деца и младежи с увреждания.

Друга положителна страна в дисертационния труд са направените задълбочени проучвания относно приложението на супервизията в България в полето на социално-педагогическата работа с деца и младежи с увреждания и основните противоборства, които възникват по отношение на употребата на супервизията като помагач процес.

Литературният обзор, представен в дисертацията показва, че се познават добре основните източници, в това число на български и известни чужди автори, като не са пропуснати заключенията на специалисти и от световноизвестни университетски среди, работещи по темата. Анализираните професионално и компетентно научни факти и изразената собствена позиция позволяват да се търси отговор на въпроса за ефективността от супервизията от гледна точка на многообразието от форми, стилове и модели, използвани от различните видове специалисти.

Методиката и организацията на изследването в трета и четвърта глава на дисертационния труд включва научно-изследователска и практическа работа по събиране на данни и анализа им, което дава възможност за изследване на разглеждания проблем от различни страни и аспекти. Като принос в емпиричното изследване определям апробирането на конфигуриран модел за супервизия от автора. Значимата му приложна стойност според мен е с възможности за широко използвана матрица за решаване на професионални проблеми при социално-педагогическия специалист, който работи с деца и младежи увреждания.

4. Заключение

Предложеният дисертационен труд притежава нужните достойнства на теоретично и практическо равнище, с които удовлетворява изискванията за докторантско изследване. Авторът демонстрира познания и компетентности за самостоятелно провеждане на научно изследване, като разглежда особено актуален проблем за социално-педагогическата практика.

Въз основа на посочените достойнства давам своята положителна оценка на дисертационен труд разработен от Иван Карагъзов и предлагам на научното жури да бъде присъдена научната и образователна степен “доктор“ в област на висше образование: 1. Педагогически науки, професионално направление: 1.2 Педагогика (Социална педагогика).

26.06.2020 г.

Автор на становището:

Гр. Русе

(Доц. д-р Багряна Илиева)